

25

MAGASINET
HJEMLØS

NÅR JEG BLIVER GAMMEL, SÅ DRØMMER JEG OM AT... - EN HÅNDSRÆKNING UD AF HJEMLØSHEDEN - MERE END ET MENNESKE BØR OPLEVE - ET VÆRDIGT ALDRELIV ER ET LIV UDEN ENSOMHED - HVOR BØR BEDSTE? - H.M. DRONNING MARY BESØGTE KANTEN AF SAMFUNDET - STYRKET HJÆLP TIL HJEMLØSE OG SOCIALT UDSATTE LGBT+-PERSONER - EKSTRA KOMFORT FOR SOCIALT UDSATTE OG HJEMLØSE - LY UNDER ÅBEN HIMMEL FOR PSYKISK SÅRBARE - ÅRET I TAL

WeShelter

INDHOLD

- 3 NÅR JEG BLIVER GAMMEL, SÅ DRØMMER JEG OM AT...
- 4 EN HÅNDSRÆKNING UD AF HJEMLØSHEDEN
- 6 MERE END ET MENNESKE BØR OPLEVE
- 9 ET VÆRDIGT ÆLDRELIV ER ET LIV UDEN ENSOMHED
- 10 HVOR BOR BEDSTE?
- 12 H.M. DRONNING MARY BESØGTE KANTEN AF SAMFUNDET
- 14 STYRKET HJÆLP TIL HJEMLØSE OG
SOCIALT UDSATTE LGBT+-PERSONER
- 18 EKSTRA KOMFORT FOR SOCIALT UDSATTE OG HJEMLØSE
- 20 LY UNDER ÅBEN HIMMEL FOR PSYKISK SÅRBARE
- 22 ÅRET I TAL

KOLOFON

Tekster: Kenneth Darre, Jane Fogedby (redaktør), Ole Abildgaard Mikkelsen (ansvarshavende) og Kasper Waale
Fotos: Gitte Sofie Hansen, Kathrine Norsk, Ro Slotø og Videnscenter om handicap

Illustrationer: Clara Jetsmark
Grafisk design: Peter Folkmar Studio
Skrifttyper: AT Shelter, Spectral og Work Sans
Tryk og distribution: Stibo A/S
Oplag: 2.000
ISSN: 0906-3471

117. årgang

WeShelter – Fonden
Missionen blandt Hjemløse

Udgivet af WeShelter
Slotsgade 2, 2200 København N.
www.hjemloes.dk

NÅR JEG BLIVER GAMMEL, SÅ DRØMMER JEG OM AT...

OLE ABILDGAARD MIKKELSEN,
DIREKTØR, WESHELTER – FONDEN
MISSIONEN BLANDT HJEMLØSE
FOTO: RO SLOTØ

Gå og cykle lange ture. Måske endda løbe en lille tur på Christianshavns Vold. Finde ro og fordybelse i det grønne. Komme ud af byen i ny og næ. Følge med i omverdenen. Have sanserne nogenlunde i behold. Være og gøre noget for andre. Finde glæde og støtte i fællesskab med venner og familie. Have en alderdom med både fysisk og psykisk overskud. Og til sidst tage herfra og forlade denne verden møt af dage omgivet af mine kære. Det er mit snart 50-årige jeks håb for min alderdom.

Jeg er sikker på, at mange ældre hjemløse og socialt udsatte mennesker i Danmark har haft lignende drømme om deres alderdom som mine. Men efter et langt liv med hjemløshed, psykisk sygdom og ensomhed står mange tilbage med et knust håb om en værdig alderdom. Livet som gammel er blevet et andet, end de drømte om. Brudte relationer til venner og familie. Intet hjem at blive gammel i. Fysisk og psykisk sygdom, som tærer på en gammel krop og et slidt sind.

ANTALLET AF HJEMLØSE ÆLDRE VOKSER

Den seneste hjemløsetælling viser desværre, at antallet af ældre hjemløse over 60 år og derover fortsat er stigende. Alene de sidste 10 år er dobbelt så mange ældre blevet hjemløse. Mange af de hjemløse ældre møder vi på WeShelters herberg Kollegiet, hvor de bor, mens de drømmer om et bedre liv i egen bolig. Vi møder dem også på WeShelters socialpsykiatriske væresteder, hvor socialt udsatte ældre kommer for at få fællesskab, støtte og nærvær – et pusterum fra ensomheden.

I WeShelter kommer vi aldrig til at opgive håbet og kampen for, at ældre hjemløse og socialt udsatte mennesker kan få en værdig alderdom – til trods for alle sorger, skavanker, psykiske lidelser og afhængigheder, som de bærer med sig.

For mig fik håbet fornyet kraft, da jeg for nylig med en pose brød og basser i

hånden ringede på hos en ældre mand, som efter 18 år i hjemløshed nu bor i sin egen stuelejlighed i Valby. Han bød mig indenfor til kaffe, og vi talte om hans livs op- og nedture. Særligt glad blev jeg over at høre, hvor meget støtten fra de ansatte på WeShelters herberg Kollegiet har betydet for ham. Og at han stadig ser sin frivillige netværksven, som han fik gennem WeShelters frivilligindsats for år tilbage. Et venskab mellem en frivillig og et hjemløst menneske, som gennem tiden er blevet varigt og dybt.

Derfor er jeg også glad for, at du har taget årets magasin i hænderne. For i år sætter vi nemlig fokus på ældre mennesker i hjemløshed, udsathed og ensomhed. Hvilke liv har de levet? Hvad er deres udfordringer, og hvilke håb har de for fremtiden?

STEMMER FRA KANTEN AF SAMFUNDET

I magasinet kan du ikke blot læse om, men også lytte til WeShelters podcastserie “Hvor bor bedste?”. I podcastserien, som Fonden Ensomme Gamles Værn har støttet, giver vi stemme til ældre hjemløse og udsatte mennesker. Scan QR-koden og lyt til Ole, Connie, Jacob, Heidi, Annette og Khidir, når de ærligt og modigt fortæller om deres liv, udfordringer og håb for fremtiden.

Du kan også møde Poul, som på få år mistede alt og blev hjemløs i en alder af 66 år. Vi spurgte Poul, om han ville være med i vores podcastserie, men han var for bevæget over sin livssituation til at fortælle den med egen stemme. Derfor bringer vi Pouls historie i magasinet efter hans eget ønske.

ER FÆLLESSKABET FOR HJEMLØSE ÆLDRE?

Civilsamfundet har en vigtig rolle at spille i forhold til hjemløse og socialt udsatte ældre – både støtte i hverdagen, men også i overgangen fra herberg til eget hjem. I

magasinet sætter vi derfor fokus på, hvordan vi skaber plads i samfundets fællesskaber til dem, som har allermest brug for det. Glæd dig til at blive klogere på dette, når specialkonsulent Mie Maar Andersen fra Videnscenter om handicap folder sin ekspertviden og erfaringer ud i artiklen ‘En hånds-rækning ud af hjemløsheden’.

Magasinet tager dig også med ud under åben himmel til Offsides Sociale Haver – Danmarks eneste udendørs socialpsykiatriske værested. Her er de nedslidte drivhuse blevet renoveret og giver ly og bedre rammer til mennesker med psykisk sårbarhed – takket været støtte fra Den A.P. Møllerske Støttefond.

Endelig kan du sammen med WeShelters protektor, H.M. Dronning Mary tage på besøg i den sociale madklub på NABO, et af WeShelters socialpsykiatriske væresteder. I madklubben mødes frivillige og deltagere hver uge for at tilberede og spise aftensmad sammen. Denne særlige aften inviterede de Danmarks Dronning til at blive en del af fællesskabet. En særlig tak til H.M. Dronning Mary for besøget lige før jul. Et særligt møde, som stadig bringer smil og samtaler frem hos brugerne og os, der fik mulighed for at være med.

WeShelters sociale arbejde sker kun gennem samarbejde og med støtte. Derfor sender jeg en dybfølt tak til alle frivillige og ansatte, samarbejdspartnere, fonde, virksomheder, kirker og gode mennesker fra hele Danmark, som støtter vores arbejde. Jeres støtte gør det muligt for os at fortsætte med at skabe bedre liv for hjemløse og udsatte i Danmark.

Husk at du også kan støtte vores arbejde for hjemløse, ensomme og socialt udsatte mennesker i Danmark. Se mere på bagsiden, hvis du vil hjælpe dem, som har det allersværest i vores samfund. På forhånd tak for din støtte.

RIGTIG GOD LÆSELYST!

OLE ABILDGAARD MIKKELSEN, DIREKTØR, WESHELTER

“I WESHELTER KOMMER VI ALDRIG TIL AT OPGIVE HÅBET OG KAMPEN FOR, AT ÆLDRE HJEMLØSE OG SOCIALT UDSATTE MENNESKER KAN FÅ EN VÆRDIG ALDERDOM – TIL TRODS FOR ALLE SORGER, SKAVANKER, PSYKISKE LIDELSER OG AFHÆNGIGHEDER, SOM DE BÆRER MED SIG.”

EN HÅNDRÆKNING UD AF HJEMLØSHEDEN

Langt flere ældre end tidligere lever i hjemløshed. Det er en særlig sårbar gruppe i samfundet, og de færreste har ressourcerne til at opsøge den nødvendige hjælp og støtte. Hvordan kan vi som civilsamfund bedst træde til og give ældre hjemløse et værdigt og meningsfuldt liv? Det har Mie Maar Andersen, specialkonsulent fra Videnscenter om handicap, svaret på.

TEKST: KENNETH DARRE OG
JANE FOGEDBY
FOTO: VIDENSCENTER OM HANDICAP
ILLUSTRATION: CLARA JETSMARK

Den største stigning i hjemløshed i Danmark findes blandt ældre på 60 år og derover. Alene indenfor de sidste 10 år er mere end 60 % flere ældre endt i hjemløshed (Benjaminsen, Lars (2024)). "Hjemløs i Danmark: National kortlægning". Vive). De fleste lever på gaden, bor på herberg eller overnatter på varmestuer. Det er sjældent et værdigt liv, og mange ældre hjemløse er tydeligt mærket af et langt liv med fysisk og psykisk mistrivsel.

I WeShelter ved vi, at civilsamfundet kan gøre en verden til forskel for dem, der lever på kanten af samfundet. Det gælder både hjemløse og tidligere hjemløse. Frivillige kan give støtte i hverdagen og bygge bro til nye givende fællesskaber, som hjælper ældre ud af hjemløsheden, og støtter dem i overgangen fra herberg til egen bolig. Men hvem tager initiativet, og hvordan overkommer vi de fysiske og mentale barrierer, der kan spænde ben for nye relationer?

IKKE DEN ENKELTE MEN OMGIVELSERNE

Mie Maar Andersen, specialkonsulent fra Videnscenter om handicap, er ekspert i, hvordan man hjælper mennesker med handicap ind i nye fællesskaber. Ifølge hende peger viden og erfaringer på, at det hverken er handicap – eller udsathed – som holder mennesker ude af fællesskabet. Det er derimod omgivelserne:

"Lad mig starte med at slå én ting fast. Det er ikke alene, fordi du er hjemløs, gammel eller bruger kørestol, som gør, at du ikke kan tage del i samfundets fællesskaber. Det er derimod omgivelserne i samfundet, som ikke er tilpasset til dig og dine forudsætninger. Så det er altså ikke din udsathed, i form af hjemløshed eller handicap, som forhindrer dig i at deltage i fællesskabet i bridgeklubben eller læseklubben på det lokale bibliotek."

FRA VÆRDILØS TIL VÆRDIFULD

Det kan være svært at bryde med overbevisningen om, at man ikke har noget at byde ind med, når man i en årrække har været tilskuer til andres liv.

"Hvis du gennem et langt liv aldrig har følt dig ønsket i et af samfundets fællesskaber – udover på bænken med andre hjemløse eller på herberget eller værestedet – så er det ekstra svært at tro på, at man kan blive en del af fællesskabet. Derfor er det ekstra vigtigt, at der bliver skabt en tryghed hos f.eks. Erik om, at han er velkommen, når han første gang skal banke på døren til bowlingklubben," forklarer Mie Maar Andersen.

Det er ifølge Mie Maar Andersen meget ligetil at skabe den fornødne tillid og tryghed hos hjemløse ældre, som skal træde ind i et nyt fællesskab for første gang:

"Ja, det er faktisk ret enkelt. Altså, hvis vi eksempelvis tager Erik, som gerne vil starte i bowlingklubben. Så skal Erik have så meget viden som muligt. Han har brug for at vide, hvad det er for et bowlinghold, som han bliver en del af, hvor bowlingklubben ligger, hvornår de spiller, hvordan han kommer derhen og så videre," forklarer Mie Maar Andersen.

Mie Maar Andersen er specialkonsulent i Videnscenter om handicap og ekspert i, hvordan man skaber deltagelsesmuligheder for alle i samfundets fællesskaber.

DET STARTER MED EN INVITATION

Selvom det kan lyde relativt enkelt at hjælpe ældre ud af hjemløshed og social isolation, så er der især én indsats, som ifølge Mie Maar Andersen er altafgørende for, at det reelt kan lykkes at give dem modet til at træde ind i nye fællesskaber:

“Alle de undersøgelser, jeg har foretaget, og alt det arbejde, som vi laver i Videnscenter om handicap, viser, at vi kan lave nok så mange tiltag for at skabe bedre muligheder for deltagelse for mennesker udenfor fællesskabet. Men det er essentielt, at vi først og fremmest laver det håndholdte arbejde. Det handler helt konkret om at banke på døren og sætte sig ned med personen og tage den indledende og motiverende samtale om, hvad synes du er spændende? Hvad har du lyst til? Og derefter spørge, om du må hjælpe med at undersøge mulighederne for at gå til f.eks. modelflyvning eller dart.”

HVOR STARTER INITIATIVET?

Men hvem skal tage hjem og banke på døren til den udsatte ældre eller hjemløse på herberget for at hjælpe det enkelte menneske ind i et nyt fællesskab? Det er lige her Mie Maar Andersen mener, at samfundsproblemet ligger i forhold til at kunne skabe reelle muligheder for at socialt udsatte mennesker kan blive en del af samfundets fællesskaber.

“I Danmark kræver det ressourcer at være i en udsat position, hvilket du er, når du står uden for samfundets fællesskaber. Samtidig har vi et væld af tilbud, men kun tilbud for dem, som har ressourcerne til selv at tage imod dem. Det er jo et paradoks,” slår Mie Maar Andersen fast og fortsætter:

“Mit håb er, at regeringen sætter midler af til at prioritere fællesskaber på fritidsområdet i Danmark, så vi kan få skabt flere tilbud, som har reelle deltagelsesmuligheder for mennesker, som står udenfor.”

Men midler er ikke nok, hvis man ikke også får opbygget et strukturelt og organiseret følgeskab til fællesskaber for mennesker, som ikke selv har ressourcerne til at tage skridtet ind i fællesskabet. Her mener Mie Maar Andersen, at civilsamfundsorganisationerne kan spille en afgørende rolle.

EN AT FØLGES MED

“Det er altafgørende, at vi prioriterer det medmenneskelige følgeskab, som civilsamfundsorganisationer kan bidrage med i form af frivillighed. For har du f.eks. som hjemløs ældre slået dig flere gange på systemet, så kan det være svært at skabe den relationelle tryghed for kommunens medarbejdere. Det er her civilsamfundet kan træde til med frivillige, som ikke repræsenterer systemet, men bare er et medmenneske, som vil give dig en hånd ud af isolationen og ind i et fællesskab,” forklarer Mie Maar Andersen og slutter:

“Så vil vi reelt bekæmpe folkesygdommen ensomhed for de mest udsatte i vores samfund og skabe et samfund, som har reelle deltagelsesmuligheder til samfundets fællesskaber for dem, som har allermest brug for det. Så er det selvfølgelig en opgave, som kommuner, civilsamfundet og regeringen kun kan løse – ja, i fællesskab. Kun således kan vi skabe fællesskaber for alle.”

MERE

END ET MENNESKE BØR OPLEVE

TEKST: JANE FOGEDBY
FOTO: GITTE SOFIE HANSEN

Poul var 66 år, da han mistede alt. I dag bor han på herberg, og med små skridt bygger han sit liv op igen.

Nogle historier er for svære at fortælle selv. En af dem er Pouls historie. Til vores første møde spurgte vi Poul, om han havde lyst til at være med i podcasten “Hvor bor bedste?” og fortælle sin historie. Men Poul kunne hurtigt mærke svaret.

“Jeg kunne mærke med det samme, at det at skulle fortælle min historie med egen stemme, det kunne jeg ikke. Det hele er alt for tæt på til, at jeg kan det.”

Men det betød stadig meget for Poul at fortælle sin historie. Poul vil gerne være anonym, derfor er Poul heller ikke hans rigtige navn.

“Jeg håber, at min historie kan være med til at hjælpe andre, som står i samme situation.”

ET LIV SOM ANDRE

“Ja, nemt har det sgu ikke været – men jeg er her stadig.”

Vi møder Poul i caféen på WeShelters herberg Kollegiet på Gl. Køge Landevej i Valby. Herberget har 98 værelser, hvor hjemløse kan få tag over hovedet og støtte og rådgivning til at komme ud af hjemløshed. En af dem er Poul, som har boet på herberget, siden han i sommer blev hjemløs i en alder af 66 år.

I mange år var Pouls liv fyldt med familie, fritidsaktiviteter og masser af arbejde.

“Jeg tror, at jeg har haft et familieliv som de fleste, med hus, bil, kat og rideskole. Min kone og datter red meget, og så begyndte jeg også selv. Det var sgu dejligt med en lørdagsridetur i skoven med rådyrene omkring mig,” fortæller Poul med smil i øjnene.

Poul måtte desværre stoppe med at ride, da han fik en nerve i klemme i skulderen. Men i flere år tog han med datteren og konen ud på rideskolen og hjalp til, hvor der var behov.

Udover et aktivt familieliv, så har Poul også et langt arbejdsliv bag sig.

“Jeg er udlært mekaniker i 1974, men arbejdede kun med biler et par år. I stedet fik jeg arbejde som vicevært i et boligselskab, hvor jeg var i 14 år. Efter det fik jeg job på et metaltrykkeri, hvor vi lavede blikdåser til f.eks. maling og småkagedåser, som du kan købe med billeder af Nyhavn på, her var jeg i omkring 10 år. Derefter var jeg i et gardinfirma, hvor jeg også var i 10 år. Mit sidste arbejde var på et autoreserveredelslager, hvor jeg endte

med at være i syv år,” siger Poul, mens han tæller alle sine arbejdsår efter på fingrene.

Poul har ofte haft to jobs for at få det hele til at hænge sammen.

“I mange år tog jeg ekstra arbejde om aftenen, hvor jeg klippede grønne områder og sørgede for, at der var pænt og ordentligt. Jeg har også gjort rent i en børnehave. Ja, det har nok slidt på kroppen med dobbeltjob i mange år. Det var jo ikke meget søvn, jeg fik. Jeg husker en sommerfest i min søns børnehave, hvor jeg sad i festudvalget, der nåede jeg lige en times søvn, inden det var op og afsted på aftenarbejdet,” siger Poul.

LIVET VÆLTER

Årene tog hinanden, og Pouls børn blev store og flyttede hjemmefra. Og så begyndte Pouls ægteskab at visne.

“Vi var gift i 40 år. Men altså gnisten var væk, og vi var enige om at gå hver til sit. Det var en stille og rolig skilsmisse,” fortæller Poul med ro i stemmen.

Konen flyttede hurtigt i en lejlighed. Mens Poul blev boende i huset, indtil det var solgt, og han og katten kunne flytte til en lejlighed i Brøndby.

“Det var sgu en dyr lejlighed. Den kostede 12.500 kr., så der var ikke meget tilbage af min løn på 16.000 – 17.000 kr. Men det var det eneste, som jeg kunne få på det tidspunkt, så jeg måtte bare knokle for at kunne betale huslejen,” forklarer Poul og slår ud med armene.

POUL

“JEG ÅBNEDE DØREN, OG SÅ BESVIMEDE JEG. LÆGEN PÅ HOSPITALET KUNNE SE I MIN JOURNAL, AT JEG VAR BLEVET GENOPLIVET. JEG VAR DØD I TRE MINUTTER.”

Modelfoto

Men Pouls løn var ikke nok til at kunne betale udgifterne.

“Pengene blev ved med at blive mindre og mindre. Og jeg tænkte, hvordan klarer jeg det? Så begyndte jeg at søge efter små lån for at få det hele til at køre rundt. Det skulle jeg aldrig have gjort,” siger Poul med et alvorligt blik i øjnene.

På Facebook fik Poul kontakt til en mand, som gerne ville låne ham penge. Samtidig begyndte Poul at blive syg.

“Jeg fik det dårligere og dårligere. Men jeg blev ved med at møde op på jobbet, selvfølgelig.”

Men en dag var der ikke noget job at møde op til.

“Chefen synes, jeg var for langsom, og det var jeg også, men jeg var også den ældste i firmaet. Men altså så fyrede han mig bare efter syv år.”

Med en fyringsseddel i hånden gik Poul hjem. Og hurtigt blev han mere syg, men han forsøgte stadig at klare sig selv.

“Jeg har sgu aldrig spurgt nogen om hjælp. Jeg har altid ville klare det hele selv. Men den dag måtte jeg ringe efter ambulancen,” siger Poul og ser ned i bordet.

DØD I TRE MINUTTER

Da ambulancen kom for at hente Poul, blev alt sort.

“Jeg åbnede døren, og så besvimede jeg. Lægen på hospitalet kunne se i min journal, at jeg var blevet genoplivet. Jeg var død i tre minutter,” siger Poul stille.

Poul er en høj mand, og da han blev indlagt på hospitalet, vejede han kun 47 kilo. Hans ene lunge var kollapsede, og efter en scanning af lungerne kom lægen med en hård besked.

“Din ene lunge er kollapsede efter en blodprop, og du har en kræftknode i den anden lunge, sagde lægen til mig. Lige der røg alt luft ud af mig,” fortæller Poul med blanke øjne.

SYG OG SVINDLET

Mens Poul var indlagt på hospitalet og fik strålebehandling, var han desperat for at få betalt sine regninger, og at katten fik mad.

“Jeg bad manden, som ville låne mig penge, om også at hjælpe mig med at betale mine regninger og give katten mad,” forklarer Poul.

Poul ville ikke spørge sin datter om penge, fordi hun læste til SOSU-hjælper og kun havde sin SU at leve for. Heller ikke ekskone eller sønnen rakte han ud til efter hjælp.

“Først var alt fint efter skilsmissen, men efter jeg kørte min ekskone hjem fra min datters 30-års fødselsdagsbrunch, så kunne jeg ikke få kontakt til hende. Så når døren er lukket, så er det svært for mig at bede om hjælp. Så jeg forsøgte at klare det hele selv, som altid.”

POUL

“JEG TROR, AT JEG HAR HAFT ET FAMILIELIV SOM DE FLESTE, MED HUS, BIL, KAT OG RIDESKOLE. MIN KONE OG DATTER RED MEGET, OG SÅ BEGYNDTE JEG OGSÅ SELV. DET VAR SGU DEJLIGT MED EN LØRDAGSRIDETUR I SKOVEN MED RÅDYRENE OMKRING MIG.”

Mens Poul ligger på hospitalet, mister han alt. Manden, som ville hjælpe ham, hæver hans pension og alle penge på Pouls konto, og ingen regninger eller husleje bliver betalt. Og da Poul kommer hjem fra hospitalet, går der ikke mange dage, før det banker på døren.

“Jeg anede intet, da udlejeren bankede på. Beskeden var kort. Du har ikke betalt din husleje i tre måneder, og du skal flytte ud i dag. Hvordan man kan tage alle penge fra en syg person, som ligger på hospitalet – det er ubegribeligt for mig, men dum var jeg jo at tro på, at han ville hjælpe mig.”

HJEMLØS SOM 66-ÅRIG

Poul måtte pakke sit lange liv ned på kort tid og flytte det ind i et lille lagerrum. Pludselig stod han på gaden, hjemløs i en alder af 66 år, med et par plastikposer med lidt tøj.

“Jeg fandt en tom bygning med elektricitet og toiletter. Her sov jeg i en uge. Men jeg skulle stadig møde ind hos hjemmeplejen til tjek og blodprøver. Det var mit held. En af sygeplejerskerne sagde, der kan du ikke bo, og hun kontaktede herberger for at høre, om der var et ledigt værelse til mig.”

Poul flyttede ind på WeShelters herberg Kollegiet på Gl. Køge Landevej sidste sommer. Først på et lille værelse på seks kvadratmeter, men bor nu på et lidt større værelse på 12 kvadratmeter.

Efter han mistede alt på få år, er han langsomt i gang med at bygge sit liv op igen – et skridt ad gangen.

ET SKRIDT MOD ET BEDRE LIV

På herberget har Poul fundet lidt ro, og med støtte og hjælp fra personalet er han i gang med at tage små skridt ud af hjemløsheden.

“Jeg går ture hver dag, jeg kan ikke gå langt på grund af mine lunger, men jeg går hver dag. Det giver mig ro, og selvom jeg er meget langsom med dårlige lunger, så vil personalet gerne have mig med på tur. Det er dejligt at føle sig afholdt igen, og at der er nogen, som gerne vil være sammen med en,” siger Poul med et lille smil.

“Altså jeg har intet lige nu, han har taget hele min pension og sat mig i gæld. Men jeg har en sagsbehandler i kommunen, som hjælper mig med at søge førtidspension.”

POUL

“JEG SYNES, JEG HAR VÆRET MEGET IGENNEM PÅ KORT TID. MERE END ET MENNESKE BØR OPLEVE.”

Pouls håb er, at han kan få førtidspension, inden han bliver folkepensionist til september, hvor han fylder 67 år.

“De bliver ved med at bede om lægeerklæringer og taler om arbejdsprøvning, men jeg håber bare, at de vil give mig førtidspension her de sidste måneder, inden jeg bliver folkepensionist,” siger Poul.

EN ROLIG ALDERDOM

“Jeg synes, jeg har været meget igennem på kort tid. Mere end et menneske bør opleve,” siger Poul og ser ud ad vinduet, hvor forårssolen står ind.

Nogle dage er sværere end andre for Poul, men han har det godt på herberget, hvor han har fundet venner blandt de andre beboere, som også har mærket livets hårde slag.

Selvom Poul mistede alt på få år, og han lige før pensionisttilværelsen står med ingenting tilbage, så drømmer han stadig om en rolig alderdom med de nærmeste omkring sig.

“Jeg håber meget, at jeg kan bygge mit liv op igen. Flytte ned mod Lolland, hvor min søster bor og komme tættere på, hvor min datter bor også, og så bare få en rolig tid efter et liv i helvede.”

ET VÆRDIGT ÆLDRELIV ER ET LIV UDEN ENSOMHED

Ensomhed er et smerteligt livsvilkår for socialt udsatte ældre. Men kommuner og plejehjem håndterer ikke den udfordring godt nok endnu.

TEKST: OLE ABILDGAARD MIKKELSEN
FOTO: GITTE SOFIE HANSEN

Et værdigt ældreliv er et liv uden ensomhed. Så kort kan det siges.

Det gælder også for socialt udsatte ældre. Ensomheden er generelt højere blandt socialt udsatte.

Rapporten Susy Udsat 2022 fra Statens Institut for Folkesundhed viser, at 26% af socialt udsatte ofte er uønsket alene – over tre gange så mange som den generelle befolkning.

ENSOMHED ER ET LIVSVILKÅR

I WeShelters arbejde møder vi de mennesker, der både er ældre og socialt udsatte. De fleste har ensomhed som livsvilkår.

Denne udfordring håndteres utilstrækkeligt af kommuner og plejehjem. De ansatte mangler kompetencer inden for udsathed og ensomhed, og der samarbejdes ikke nok på tværs af sektorer.

For nylig besøgte jeg en ældre mand, som var flyttet fra et hjemløseherberg til et plejehjem for aktive alkoholikere med fysiske og psykiske udfordringer. Han satte

fortsat pris på sine mange øl, men savnede fællesskab med mennesker uden psykiske lidelser og stort rusmiddelforbrug.

I vores arbejde møder vi også de ældre, der med triste stemmer fortæller om brudte relationer til børn, familie og venner. Nogle frygter at skulle alene herfra.

Frygten er reel. Ofte sker bisættelsen med ansatte eller frivillige som de eneste på kirkebænken. I andre tilfælde siger ingen kendte ansigter et sidste farvel. Det er ikke en værdig afsked.

FÅ DE FAGPROFESSIONELLE PÅ BANEN

Udsatte ældre har samme behov for at være en del af et fællesskab som alle andre ældre i Danmark.

Selv et nok så frit valg kan ikke fjerne ensomhed, hvis ikke man selv har forudsætningerne til at gøre noget ved problemet. Derfor skal de fagprofessionelle på banen for at stoppe ensomhed blandt udsatte ældre uden netværk og pårørende.

Der er derfor behov for styrkede udsattekompetencer blandt ældreplejens ansatte, hvis de skal give udsatte ældre den rigtige hjælp. Men der skal mere til end det.

Skal vi ensomheden til livs, kræver det også faglighed og kompetencer inden for ensomhed. Så de ansatte bliver i stand til at vurdere graden af ensomhed og indgå i de svære samtaler om manglende relationer i livet. Så de sammen med den enkelte ældre kan identificere den bedste vej frem og motivere til at indgå i en ny relation.

Og ikke mindst skal de ansatte styrkes i at bygge bro til civilsamfundets fællesskaber.

FRIVILLIGE SKAL KUNNE HÅNDTERE DAGSFORMEN

Civilsamfundets frivillige har et andet udgangspunkt end lønnede ansatte. Relationen mellem frivillige og socialt udsatte er kendetegnet ved fri vilje og ligeværdighed.

Samtidig repræsenterer frivillige ikke det system, som mange udsatte ældre har slået sig på.

Ligesom de lønnede ansatte skal de frivillige have kompetencerne på plads. De frivillige skal være klar på, at den ældres dagsform kan være afhængig af antallet af genstande og den psykiske tilstand.

Nogle udsatte ældre har stor vrede eller nedtrykthed over brudte relationer og spildte muligheder. Det skal de frivillige klædes på til at håndtere.

For at bevare engagementet skal de frivillige have støtte og mulighed for at vende dilemmaer og svære følelser. Det er der sjældent lejlighed til i ældreplejen. Her ligger et stort ansvar og en vigtig opgave for de sociale organisationer.

ENSOMHED FOREBYGGES GENNEM SAMARBEJDE PÅ TVÆRS

For at sikre stabilitet og kvalitet, er det en god ide at etablere formelle samarbejder mellem den kommunale forvaltning såvel som det enkelte plejehjem eller hjemmeplejeren og den sociale organisation.

Som en del af samarbejdet skal parterne afstemme forventninger, sikre klarhed om roller, arbejds gange og kommunikationsveje – også i forhold til sygdom og død. Så den frivillige kan være der til allersidst og får information om dødsfald og bisættelse.

Implementeringen af den nye ældrelov bør fokusere på investering i kompetencer i ældreplejen og udvikling af samarbejdet med civilsamfundet.

Dette vil sikre, at færre udsatte ældre lever et liv med ensomhed og triste tanker om en uværdig sidste tid – på kanten af både samfundet og livet.

Teksten blev oprindeligt bragt som et debatindlæg af WeShelters direktør Ole Abildgaard Mikkelsen i Altinget.dk den 21. marts 2025.

HVOR BOR BEDSTE?

For mange ældre i Danmark er alderdommen fyldt med mentalt og økonomisk overskud. Men sådan er livet ikke for ældre hjemløse og socialt udsatte mennesker. I podcastserien “Hvor bor bedste?” fortæller seks ældre mennesker om deres liv på kanten af samfundet.

TEKST: JANE FOGEDBY

FOTO: KATHRINE NORSK OG RO SLOTØ

De sidste 15 år er antallet af ældre hjemløse i Danmark fordoblet, og i dag lever mere end 500 ældre mennesker i hjemløshed. Dertil kommer de mange socialt udsatte ældre, som lever et ensomt liv afkoblet fra verden omkring dem.

For efter et langt liv på kanten af samfundet kæmper hjemløse og socialt udsatte ældre nemlig med komplekse problemstillinger. Den økonomiske gæld kan være stor og uoverskuelig, og det fysiske og psykiske helbred er dårligt efter mangeårigt stort forbrug af rusmidler og manglende kontakt til sundhedsvæsenet. Ofte har hjemløshed og udsathed ødelagt venskaber, og kun få har kontakt til deres familie.

ET SJÆLDENT INDBLIK

Med støtte fra Fonden Ensomme Gamles Værn har WeShelter fået mulighed for at give nogle af de ældre hjemløse og socialt udsatte mennesker en stemme i podcastserien “Hvor bor bedste?”. Formålet med podcasten er at give danskerne og politikere indsigt og forståelse for ældre hjemløse og udsattes problemer og levevilkår – og håbet er, at det kan forbedre forholdene for hjemløse og socialt udsatte mennesker i Danmark.

Christine E. Swane, som er direktør i Fonden Ensomme Gamles Værn, er glad for at støtte et projekt, som giver stemme til en udsat gruppe mennesker, der sjældent bliver lyttet til:

“Fonden Ensomme Gamles Værn har i cirka 20 år støttet forskning og formidling om ældre hjemløse mennesker, og

det bliver vi ved med. Fra første tælling i 2009 er antallet af ældre hjemløse fordoblet til ca. 500 personer. Så der er fortsat et stort behov for opmærksomhed, indsigt og forbedring af vilkårene for disse ældre, som oftere er gadesovere, er syge og slidte og mangler relevante tilbud”.

SEKS ÆLDRE STEMME FRA KANTEN

I seks podcastafsnit kan du møde Ole, Connie, Khidir, Jacob, Annette og Heidi.

Alle har de levet lange og forskellige liv på kanten af samfundet. Men fælles for dem er, at de er ældre mennesker over 60 år, som bærer på en tung bagage fyldt med savn, brudte relationer, psykisk sygdom, alkoholmisbrug, ensomhed og hjemløshed. Og til trods for, at livet har væltet dem mange gange, så er de også stærke mennesker, som har rejst sig igen, og igen og igen.

FAKTABOKS

Find høretelefonerne frem, scan QR-koden og lyt til podcastserien “Hvor bor bedste?”

Podcasten “Hvor bor bedste?” er støttet af Fonden Ensomme Gamles Værn. Med lyddesign og redigering af Adam Stridbæk.

LYT TIL ANNETTES HISTORIE

“JEG KUNNE IKKE SE FARVER”

LYT TIL CONNIES HISTORIE

“JEG HAR FÅET ET NYT LIV”

LYT TIL HEIDIS HISTORIE

“DET GJORDE SÅ ONDT, JEG
IKKE KUNNE HOLDE DET UD”

LYT TIL OLES HISTORIE

“DER ER SÅ IKKE NOGET,
SOM KAN SLÅ MIG UD”

LYT TIL KHIDIRS HISTORIE

“JEG VIL BARE GERNE
HAVE ET JOB”

LYT TIL JACOBS HISTORIE

“HVIS JEG IKKE HAVDE HAFT NABO
CENTER AMAGER, SÅ VAR JEG DØD”

H.M. DRONNING MARY BESØGTE KANTEN AF SAMFUNDET

Lige før jul fik brugerne på NABO Center Amager, et af WeShelters socialpsykiatriske væresteder, en særlig gæst til årets sidste sociale madklub.

TEKST: JANE FOGEDBY
FOTO: RO SLOTØ

Hver tirsdag, året rundt, mødes frivillige i WeShelters sociale madklub på NABO Center Amager med psykisk sårbare mennesker. Sammen tilbereder de et varmt og sundt måltid mad, som nydes i fællesskab.

En decemberaften sidste år lige før jul, kom en særlig gæst på besøg i madklubben, da H.M. Dronning Mary besøgte NABO Center Amager og den sociale madklub for at opleve, hvad fællesskabet i madklubben betyder for brugerne.

NABO Center Amager har i over 30 år åbnet dørene for mennesker, som har det psykisk svært og kæmper med ensomhed. På det hyggelige værested, som er et af

WeShelters tre socialpsykiatriske væresteder i København, får de støtte, omsorg og rådgivning – og hjælp til at bryde ud af ensomheden.

DÆKKET OP TIL ET DRONNINGEBESØG

Den sociale madklub, som drives af frivillige fra WeShelter, er altid velbesøgt, og dette var også tilfældet til årets sidste madklub. Denne aften var bordene i caféen, hjertet på NABO Center Amager, dækket med fine, røde duge. Juletræet var pyntet. Og caféen emmede af julehygge og forventningsglæde inden Dronningens ankomst.

Som det første blev Dronningen inviteret i køkkenet. Her var brugere og frivillige i

fuld gang med at tilberede aftenens måltid, wienersnitzler og ris a la mande.

Over kartoflerne, ris a la mande og de smuttede mandler fortalte brugerne Dronningen om deres opgaver i køkkenet denne aften.

“JEG KOMMER HER HVER DAG, OGSÅ JULEAFTEN”

Efter Dronningen havde været i køkkenet, var det tid til at samles i caféen. Her fik Dronningen indsigt i, hvad fællesskabet i madklubben betyder for brugerne på NABO Center Amager, som ofte har få eller ingen mennesker at dele aftensmaden eller livet med.

Dronningen spurgte ind til, hvordan brugerne havde det med juleaften. “Det er en svær dag” svarede en, og flere nikkede. “Jeg kommer på NABO hver dag, også juleaften” sagde en anden.

Men selvom julen kan være en svær tid for brugerne på NABO Center Amager, så var dagen, hvor Dronningen besøgte madklubben en helt særlig dag.

“Det var en stor oplevelse, og det betød meget, at hun ville komme på besøg og hilse på os”, fortæller Connie, som er bruger på NABO Center Amager, og fortsætter:

“Jeg fik det bedre psykisk, fordi jeg havde noget stort at se frem til. Fordi det var jo ikke ligefrem fru Hvemsomhelst, der kom”.

At besøget af H.M. Dronning Mary i madklubben på NABO Center Amager har betydet meget for brugerne på værestedet på Amager er tydeligt for daglig leder Betina Sandberg Christensen:

“Jamen, brugerne taler stadig meget om Dronningens besøg. Både de brugere, som mødte Dronningen, men også brugere, som ikke mødte Dronningen. De taler om, hvor stor en oplevelse og ære det var, at Dronningen valgte at komme lige præcis på vores lille hyggelige tilbud. Og de oplevede, at Dronningen var oprigtigt interesseret i deres liv. Denne særlige dag vil de sent glemme, og besøget var en stor anerkendelse af mennesker i vores samfund, som har det allersværest”.

FAKTABOKS

I 2024 tiltrådte H.M. Dronning Mary som protektor for WeShelter. Besøget i den sociale madklub på NABO Center Amager er anden gang WeShelter byder Dronningen velkommen. Første gang var efteråret 2023 på det udendørs socialpsykiatriske værested, Offsides Sociale Haver, som ligger ved Bispebjerg Hospital.

DE SOCIALE MADKLUBBER

I WeShelters sociale madklubber bekæmper frivillige ensomhed og social isolation – et måltid ad gangen. De frivillige skaber et inkluderende og positivt fællesskab, hvor madlavningen, måltidet og fællesskabet er de vigtigste ingredienser. WeShelter har ni sociale madklubber på herberger, socialpsykiatriske væresteder og i skæve boliger.

FAKTABOKS

BRUGERNE PÅ NABO

Menneskerne som kommer på NABO Center Amager er primært voksne i alderen 40-60+.

Sidste år var 296 brugere tilknyttet NABO med et dagligt besøg af ca. 30 brugere

57% var mænd og 42% kvinder.

Fælles for dem alle er, at de lever på kanten af samfundet, hvor de kæmper med ensomhed og psykisk sårbarhed, som gør det svært for dem at tage del i samfundets fællesskaber.

STYRKET HJÆLP TIL HJEMLØSE OG SOCIALT UDSATTE LGBT+-PERSONER

Manglende viden og erfaring kan stå i vejen for hjælpen, når hjemløse og socialt udsatte LGBT+-personer henvender sig i Socialforvaltningen, på herberger og væresteder. Det skal et nyt samarbejde mellem Københavns Kommune og WeShelter ændre på.

TEKST: JANE FOGEDBY
FOTO: RO SLOTØ

“Jeg ville ønske, at dem, som arbejder på herbergerne, fik en uddannelse indenfor LGBT+, så den diskrimination, man oplever som hjemløs LGBT+-person, ikke bliver overset, usynliggjort eller latterliggjort,” fortæller en tidligere hjemløs LGBT+-person.

Hjemløse og socialt udsatte LGBT+-personer lever i dobbelt udsathed, fordi de både står overfor samfundets generelle diskrimination mod hjemløse og den specifikke stigmatisering, der følger med at tilhøre en seksual- eller kønsminoritet.

Forskelsbehandlingen kommer til udtryk på herberger, væresteder og andre tilbud, når LGBT+-personer rækker ud efter hjælp, men bliver mødt af misforståelse og modstand fra ansatte, brugere og beboere.

BEDRE HJÆLP KRÆVER NY VIDEN

Københavns Kommune ønsker at forbedre hjælpen til hjemløse og socialt udsatte LGBT+-personer, og valgte derfor at indgå et samarbejde med WeShelter om udviklingen af et kompetenceløft. Målgruppen er socialfaglige medarbejdere i kommunen, i civilsamfundsorganisationer og på selvejende tilbud i Københavns Kommune, som møder LGBT+-personer i deres arbejde.

“I København skal der være plads til alle, og uanset hvem man er, eller hvilke udfordringer, man står med, så skal man møde forståelse og få den støtte, man har brug for, når man er i kontakt med kommunen.”

Socialforvaltningens dygtige medarbejdere på voksenområdet har fået mulighed

for at blive endnu bedre klædt på til at tage sig af socialt udsatte, som er en del af LGBT+-miljøet. Jeg håber, det kan være med til, at flere udsatte LGBT+-personer på vores tilbud kan mærke, at de bliver set og hørt, og at der er en klar forståelse af lige netop deres situation”, sådan lød det fra socialborgmester Karina Vestergård Madsen (EL), Københavns Kommune, da hun bød velkommen til det første LGBT+-kompetenceløft.

STORT BEHOV FOR VIDEN PÅ OMRÅDET

I forbindelse med udviklingen af LGBT+-kompetenceløftet, spurgte WeShelter fagpersoner i Socialforvaltningen, hvilke udfordringer de har oplevet i mødet med udsatte LGBT+-personer. Behovet for LGBT+-viden var tydeligt.

FAKTABOKS

EFTER FØRSTE LGBT+ KOMPETENCELØFT

- 65% – Jeg føler mig bedre rustet til at arbejde med udsatte LGBT+-personer.
- 100% – Jeg har fået styrket min forståelse af de særlige udfordringer udsatte LGBT+-personer møder.
- 77% – Jeg har fået konkrete værktøjer til at yde støtte til udsatte LGBT+-personer i mit arbejde.

SOCIALBORGMESTER KARINA VESTERGÅRD MADSEN (EL), KØBENHAVNS KOMMUNE

“I KØBENHAVN SKAL DER VÆRE PLADS TIL ALLE, OG UANSET HVEM MAN ER, ELLER HVILKE UDFORDRINGER, MAN STÅR MED, SÅ SKAL MAN MØDE FORSTÅELSE OG FÅ DEN STØTTE, MAN HAR BRUG FOR, NÅR MAN ER I KONTAKT MED KOMMUNEN. DET GÆLDER ABSOLUT OGSÅ UDSATTE LGBT+-PERSONER.”

“Jeg kan være bekymret for ubevidst og ikke intentionelt at komme til at støde nogen. Jeg oplever, at jeg mangler mere konkret viden om udsatte LGBT+-personer, og hvilke udfordringer de kan have,” fortæller fagperson fra Socialforvaltningen.

På LGBT+-kompetenceløftet, som nu har været i gang i et år, bliver fagpersoner derfor undervist i alt fra, hvad bogstaverne i LGBT+ står for, til at forstå de traumer LGBT+-personer bærer med sig, og de særlige udfordringer udsatte LGBT+-personer møder, når de søger hjælp. Som en del af kurset får fagpersoner også praksisværktøjer, som skal hjælpe dem med at skabe et trygt møde for den udsatte LGBT+-person og give den bedst mulige hjælp.

“Efter vores første kursusdag meldte alle deltagerne tilbage, at de havde fået styrket deres forståelse for de særlige udfordringer, som udsatte LGBT+-personer møder. Og flertallet fortalte, at de nu anvendte viden om LGBT+ og værktøjer i deres arbejdsdag til at skabe et trygt møde for LGBT+-personer på deres herberg og tilbud. De tilbagemeldinger er vi meget glade for, og det sætter tyk streg under, at LGBT+-kompetenceløftet opfylder et stort behov for fagpersoner i Socialforvaltningen,” fortæller Anita Damkjær Petersen, chef for diversitet og kompetence i WeShelter.

Siden LGBT+-kompetenceløftet blev skudt i gang sidste år har mere end 200 fagpersoner fra voksenområdet i Socialforvaltningen i Københavns Kommune deltaget i kurset. Udsatte LGBT+-personer vil derfor i fremtiden møde mange flere fagpersoner med viden om LGBT+ og værktøjer, som kan være med til at give dem den rette hjælp.

ANITA DAMKJÆR ERIKSEN, CHEF FOR DIVERSITET OG KOMPETENCE I WESHELTER.

“EFTER VORES FØRSTE KURSUSDAG MELDTE ALLE DELTAGERNE TILBAGE, AT DE HAVDE FÅET STYRKET DERES FORSTÅELSE FOR DE SÆRLIGE UDFORDRINGER, SOM UDSATTE LGBT+-PERSONER MØDER. DET SÆTTER TYK STREG UNDER, AT LGBT+ KOMPETENCELØFTET OPFYLDER ET STORT BEHOV FOR FAGPERSONER I SOCIALFORVALTNINGEN.”

FAKTABOKS

WESHELTERS LGBT+ PROGRAM

WeShelter igangsatte i 2022 med støtte fra Oak Foundation Denmark et LGBT+ program, som skal styrke mental sundhed og trivsel for udsatte LGBT+-personer. Det er et treårigt program med tre forskellige spor – et brugerinddragende spor, et fællesskabsspor og et socialt fagligt spor.

LGBT+ VENNER

Er frivillige LGBT+-personer, som giver deres venskab og støtte til en LGBT+-person, som føler sig ensom, har det psykisk svært eller lever i hjemløshed.

LGBT+ PANELET

Er et panel, som inviterer LGBT+-personer til at dele erfaringer om hjemløshed og udsathed. Her kan de være talerør for andre udsatte LGBT+-personer. Samt være med til at sætte en dagsorden om LGBT+-personer i udsathed.

LGBT+ NETVÆRK

Samler fagpersoner, der møder LGBT+-personer i udsathed på herberger, på andre tilbud og i kommunen. Målet er at give ny viden og kompetencer om, hvad det vil sige at være LGBT+-person, og hvilke udfordringer man møder. For dermed at give værktøjer til at skabe værdige møder for LGBT+-personer, som søger hjælp.

LGBT+ MADKLUBBER

Er et LGBT+-fællesskab, hvor frivillige og udsatte LGBT+-personer mødes for at tilberede aftensmad og spise sammen. Formålet er at skabe et inkluderende fællesskab med måltidet som fælles projekt. LGBT+ Madklubberne er støttet af Dansk Tennis Fond.

LGBT+ KOMPETENCELØFT TIL FAGPERSONER

For at styrke indsatsen for udsatte LGBT+-personer i hovedstaden, valgte Københavns Kommune i 2024 at indgå et samarbejde med WeShelter om et LGBT+ kompetenceløft for 300 fagpersoner fra voksenområdet i Socialforvaltningen. Projektet “LGBT+-kompetenceudvikling i Socialforvaltningen – fra teori til praksis og handling” bliver gennemført fra september 2024 til december 2026 og er muliggjort takket været støtte og samarbejde med Københavns Kommune.

I slutningen af 2024 blev LGBT+-kompetenceløftet bredt ud til fagpersoner i resten af landet med støtte fra Helsefonden.

EKSTRA KOMFORT FOR SOCIALT UDSATTE OG HJEMLØSE

Det startede med en donation af service til hjemløse på vej i egen bolig. Nu udvider Comfort Hotel Copenhagen Airport samarbejdet med WeShelter.

TEKST: JANE FOGEDBY
FOTO: RO SLOTØ

Hver dag strømmer rejsende fra hele verden til Comfort Hotel Copenhagen Airport, når flyet er forsinket, og de skal finde ly for natten. Men det er ikke kun turister, som hotellet inviterer indenfor. Hotellet vil også give komfort til socialt udsatte og hjemløse fra København.

Samarbejdet mellem Comfort Hotel og WeShelter startede sidste vinter. Her donerede hotellet startpakker med bestik, glas og tallerkener til WeShelters Møbelprojekt, som hjælper hjemløse med møbler og boliginventar, når de skal flytte i egen bolig. Nu når samarbejdet nye højder, for Comfort Hotel vil gøre mere for hjemløse og socialt udsatte i lokalområdet.

“For os handler det ikke kun om forretning – det handler om mennesker. Vi har valgt at støtte WeShelter, fordi alle fortjener et sted at høre til, og nogen der tror på dem. Vi håber, at vores bidrag kan være med til at give hjemløse og udsatte lidt mere tryghed og håb i hverdagen,” fortæller Thomas Skov, Cluster General Manager hos Comfort Hotel.

KOMFORT TIL PSYKISK SÅRBARE MENNESKER

En sommeraften i juli var det ikke kun rejsende med rullekufferter, der tjekkede ind. 25 brugere fra NABO Center Amager – et af de tre socialpsykiatriske væresteder, som WeShelter står bag, blev også inviteret indenfor på hotellet.

I den hyggelige restaurant i stueetagen af det store hotel blev brugerne budt velkommen af Johanna Carlsson, som er Operations Manager på Comfort Hotel:

“Velkommen allesammen. Vi har glædet os enormt meget til at byde jer på aftensmad her i hotellets restaurant. Kokkene har kræset ekstra for maden i aften til jer, så ta’ endelig godt for jer i den lækre buffet, og bliv så længe I har lyst – værsgo og velbekomme.”

Køen til buffeten, der bugnede med friske salater, dampende kylling med svampesauce, sprød pizza og varm suppe, blev hurtig fyldt med forventningsfulde og sultne brugere. For mange af de

mennesker, som kommer på NABO Center Amager, har ofte få eller ingen at dele livet med – eller aftensmaden. Så at blive inviteret på restaurant, blive opvarmet og spise i fællesskab med andre skaber glæde i et ofte ensomt liv.

Det er ikke sidste gang, at Comfort Hotel inviterer hjemløse og socialt udsatte mennesker indenfor på hotellet. Så efter sommerferien kan WeShelters sociale madklubber, hvor frivillige og deltagere fra WeShelters herberger og socialpsykiatriske væresteder tilbereder og spiser i fællesskab, glæde sig til en invitation til aftensmad i hotellets restaurant.

THOMAS SKOV, CLUSTER GENERAL MANAGER HOS COMFORT HOTEL

“FOR OS HANDLER DET IKKE KUN OM FORRETNING – DET HANDLER OM MENNESKER. VI HAR VALGT AT STØTTE WESHELTER, FORDI ALLE FORTJENER ET STED AT HØRE TIL, OG NOGEN DER TROR PÅ DEM. VI HÅBER, AT VORES BIDRAG KAN VÆRE MED TIL AT GIVE HJEMLØSE OG UDSATTE LIDT MERE TRYGHED OG HÅB I HVERDAGEN.”

LY UNDER ÅBEN HIMMEL FOR PSYKISK SÅRBARE

Midt i parken ved det smukke Bispebjerg Hospital ligger Offsides Sociale Haver. Et særligt sted, hvor ikke kun planter, men også mennesker vokser. Efter en omfattende renovering står drivhusene klar til at give havens brugere og ansatte ly, når efterårsregnen og vinterkulden kommer.

TEKST: KASPER NUGENT WAALE
FOTO: RO SLOTØ

Offsides Sociale Haver er Danmarks eneste udendørs værested og et af WeShelters tre socialpsykiatriske væresteder. Her mødes psykisk sårbare og socialt udsatte mennesker under åben himmel omkring havearbejde og er en del af et meningsfuldt aktivitetsfællesskab i det grønne.

NÅR ARBEJDET BÆRER FRUGT

Offsides Sociale Haver handler om meget mere end blot at få jord under neglene og dyrke grøntsager. For brugerne er haverne et grønt fristed – en pause fra en ofte kaotisk hverdag præget af psykiske lidelser, ensomhed eller hjemløshed. Her er ingen krav om at præstere. Det handler om at være med, så godt man kan.

“For mange af de mennesker, der kommer i Offsides Sociale Haver, er stedet et afgørende holdepunkt i deres liv. Når de sår et frø og senere ser en plante vokse op fra mulden, så vokser de også selv. Og når tomater fra drivhusene leveres til hospitalskøkkenet på Bispebjerg Hospital, så patienter får glæde af den, så forstærker det følelsen af, at ens arbejde bærer frugt,” fortæller Lise-Lotte Damkjær Jeppesen, der er leder af Offsides Sociale Haver.

I haven dyrkes økologisk frugt, grøntsager og krydderurter, som doneres til Bispebjergs hospitalskøkken, der tilbereder mad til patienter. Også havens smukke blomster finder vej til patienterne, når havens brugere binder friske

buketter, som kan pynte og dufte på stuerne. Udover de daglige aktiviteter, som brugere og ansatte løfter i fællesskab, så tilbyder frivillige også madklub, økonomirådgivning og yoga under åben himmel til havens brugere.

BEDRE RAMMER

Havens drivhuse, som udgør rygraden i mange af aktiviteterne i haven, såsom workshops og dyrkning af grøntsager, har i lang tid været så slidte, at de ikke kunne anvendes i det kolde og ofte våde vinterhalvår i haven. Det har sat en naturlig grænse for, hvor meget fællesskab og aktiviteter, der kunne udfolde sig i årets kolde måneder i haven.

Men med en generøs donation på 1,5 millioner kroner fra Den A.P. Møllerske Støttefond har drivhusene i starten af året gennemgået en omfattende renovering.

“Vi er utrolig taknemmelige for støtten fra Den A.P. Møllerske Støttefond. Med bevillingen sikrer vi, at Offsides Sociale Haver fortsat kan være et frirum og arbejdsfællesskab for de mange mennesker, der kæmper med komplekse problemer og bruger haverne som et vigtigt led i deres recovery-proces. Renoveringen af drivhusene er med til at forbedre de fysiske rammer og også skabe endnu bedre muligheder for at styrke brugernes livsmestring”, fortæller Mikael Jakshøj, leder af WeShelters aktivitets- og samværstilbud, som driver Offsides Sociale Haver.

DE FØRSTE SPIRER

Det første nyrenoverede drivhus stod klar i foråret. Brugerne gik straks i gang med at lægge jord til krydderurter og tomatplanter, som nu vokser lystigt i begge drivhuse, inden de bliver leveret til Bispebjergs Hospitals patientkøkken.

Når bladene falmer i efteråret, og vinterkulden tager fat, kan det meningsfulde aktivitetsfællesskab fortsætte i haven i ly af drivhusene – med fokus på at fremme livsglæde og mental trivsel hos mennesker med psykisk sårbarhed.

MANGE HJEMLØSE OG UDSATTE MENNESKER HAR FÅET HUSLY, OMSORG OG STØTTE FRA FRIVILLIGE OG ANSATTE PÅ WESHELTERS HERBERGER OG VÆRESTEDER I 2024.

112

hjemløse mennesker har fundet ly, omsorg og støtte på herberget Kollegiet Gl. Køge Landevej i Valby

23

hjemløse og udsatte mennesker har fundet ro i krop og sind – guidet af frivillige yogainstruktører

42

hjemløse og udsatte mennesker har delt små stunder og store samtaler i selskab med deres frivillige netværksven

77

hjemløse unge har fået en ny begyndelse og en tryk base på Ungeherberget Sporsløjfen på Østerbro.

296

mennesker med psykisk sårbarhed har fundet fællesskab og nærvær på det socialpsykiatriske værested, NABO Center Amager

205

mennesker med psykisk sårbarhed har fået støtte og stabilitet på det socialpsykiatriske værested Pegasus i Sydhavnen

810

hjemløse og udsatte mennesker har taget del i WeShelters frivillige aktiviteter

332

frivillige har givet tid, rådgivning, omsorg og venskab til hjemløse og socialt udsatte mennesker

2.159

mættende måltider har hjemløse og socialt udsatte mennesker sammen med frivillige tilberedt og nydt i fællesskab i WeShelters sociale madklubber

7

tidligere hjemløse mennesker har givet deres værdifulde erfaringer videre til hjemløse mennesker i WeShelters peer-to-peer-indsats

49

tidligere hjemløse mennesker har fået hjælp til at skabe et hjem med møbler og inventar gennem WeShelters møbelhjælp

342

mennesker med psykisk sårbarhed har fundet ro og heling i naturen i Offsides Sociale Haver – landets første udendørs socialpsykiatriske værested ved Bispebjerg Hospital

97

hjemløse og socialt udsatte mennesker har fået hjælp til at genvinde kontrollen over deres økonomi med hjælp fra frivillige økonomirådgivere

144

hjemløse og udsatte mennesker har fundet et pusterum fra smerte, stress og træthed gennem massage af trygge frivillige hænder

INGEN MAVER SKAL RUMLE AF SULT

Hver uge, året rundt, tilbereder frivillige sammen med hjemløse og psykisk sårbare mennesker mad i WeShelters sociale madklubber.

For mange er maden i madklubben det eneste varme måltid, de får i løbet af ugen. For alle er fællesskabet et pusterum fra ensomheden.

Du kan mætte en hel madklub for bare 234 kr. Støt et eller flere måltider på MobilePay 25420

 **GIV TI MÅLTIDER
FOR 390 KR**

 **GIV SEKS MÅLTIDER
FOR 234 KR**

 **GIV ET MÅLTID
FOR 39 KR**

Fotoet er fra WeShelters sociale madklub på NABO Center Amager.

Udsendt af: WeShelter, Slotsgade 2., 2200 København N

**OVERFØR ET BELØB PÅ
HJEMLOES.DK/MADKLUB**

**SEND MÆT TIL 1245 OG
STØT MED 39 KR. PÅ SMS***

*Det koster 39 kr. plus alm. sms-takst.

**STØT ET ELLER
FLERE MÅLTIDER PÅ
MOBILEPAY 25420**

WeShelter

SCAN OG STØT

